

М. А. Григіль

Газорозподільна станція (ГРС)

ГАЗОРОЗПОДІЛЬНА СТАНЦІЯ (ГРС) – об'єкт, що входить до складу магістрального або промислового (міжпромислового) газопроводу. Розрахований на роботу при робочому тиску від 1,2 до 7,4 МПа. Призначений для забезпечення газом промислових, комунально-побутових підприємств і населення, а також власних потреб підприємств газонафтового комплексу; очищення природного газу від механічних домішок і рідини; редукування (зниження) тиску газу до заданої величини (0,3–1,2 МПа) і підтримання його з необхідною точністю; вимірювання кількості газу, поданого споживачам; одоризації природного газу (надання йому специфічного запаху) перед подачею споживачам.

ГРС перебувають на балансі спеціалізованих газотранспортних чи газовидобувних підприємств і згідно з чинним законодавством України є державною власністю. В Україні в експлуатації перебуває 1478 ГРС, які розміщені на території усіх областей.

Перші ГРС були побудовані в Україні 1924, коли розпочато розробку [Дашавського газового родовища](#) (Львівська обл.). Залежно від призначення ГРС мають різну конструкцію і продуктивність. За своєю конструкцією їх поділяють на станції індивідуального проектування (побудовані за індивідуальними проектами) і типового проектування (побудовані за типовими проектами). Продуктивність ГРС в межах від 1 тис. нормальних м³ за годину до 700 тис. нормальних м³ за годину. Всі станції призначені для експлуатації на відкритому повітрі в районах із сейсмічністю до 7-ми балів за шкалою Ріхтера і при температурі повітря від – 40°С до +50°С.

Основними складовими ГРС є вузли перемикання, очищення, підігрівання, редукування, вимірювання та одоризації газу. Допоміжні вузли і системи ГРС: будинок ГРС або окремі блоки у формі спеціальних шаф, системи вентиляції і опалення, засобів технологічного зв'язку і телемеханіки; системи захисту від грози і корозії, лінії електропередач, під'їзні автомобільні дороги тощо.

Технологічна схема ГРС забезпечує надійну їх роботу без втручання обслуговчого персоналу, для чого до її складу входять додаткові захисні пристрої, які забезпечують безперебійну роботу ГРС у разі виходу з ладу основних регульовальних засобів.

Рекомендована література

1. Експлуатація і технічне обслуговування газорозподільних станцій магістральних газопроводів. К., 2003.

Бібліографічний опис:

Газорозподільна станція (ГРС) / М. А. Григіль// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28163>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).